

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 429/2016-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a mal. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, L. Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 230/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] a mal. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. marca 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), a mal. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (spolu ďalej len

„sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 230/2006.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli:

„Sťažovatelia majú postavenie navrhovateľov v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V voči advokátovi [REDAKOVANÉ] pod č. k. 16 C/230/2006 od 15. 12. 2006... na náhradu škody a na ochranu osobnosti...“

Vykonanou lustráciou v INFO kancelárii porušovateľa bolo zistené, že sťažovateľom... nie je možným nahliadnuť do spisu vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod č. k. 16 C 230/2006, nakoľko spis bol zjavne svojvoľne a nezákonne ARCHIVOVANÝ..., podľa informácie z INFO KACELÁRIE porušovateľa zo dňa 3. 2. 2016 bol spis zapožičaný Okresnému súde Bratislava I... okresný súd s nimi – sťažovateľmi – navrhovateľmi riadne nekonal a ku dnešnému dňu sťažovateľom nedoručil účinne do vlastných rúk ani len rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Co 298/2012-277..., takže nemohol za žiadnych okolností vyznačiť právoplatnosť a vykonateľnosť na rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 16 C/230/2006, spis archivovať.

To malo za následok, že sťažovatelia nemohli a nemôžu podať dovolanie voči rozsudku krajského súdu ako aj okresného súdu podľa ust. §-u 237 písm. f/ O. s. p... okresný súd závažne procesné a hmotnoprávne pochybil, neposkytol ochranu účastníkovi konania – sťažovateľovi mal. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] ústavne konformne súdnu ochranu, takže konanie od 15. 12. 2006 sa ani len nemohlo doposiaľ riadne začať a iné závažné procesnoprávne a hmotnoprávne pochybenia zo strany ako okresného, tak aj krajského súdu (nedoručovanie vyjadrení odporcu navrhovateľom...).

Mailom zo dňa 15. februára 2016 o 09:49 AM... porušovateľ oznámil sťažovateľom, že nie je možným nahliadnuť do spisu, odporučil im nahliadnuť do spisu na Okresnom súde Bratislava I. ...

S poukazom na vyššie uvedené sťažovatelia listom zo dňa 05. 02. 2016... podali sťažnosť na prietahy zapríčinené Okresným súdom Bratislava V predsedovi Okresného

súdu Bratislava V, pretože porušovateľ od 29. 04. 2014 disponuje cit. rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Co 298/2012-277 a ktorý ani ku dnešnému dňu sťažovateľom nedoručil účinne do vlastných rúk...

... v rozhodnom období bolo Okresnému súdu Bratislava V známe, že sťažovateľ v 1. Rade... sa od 12. 04. 2014 do 15. 01. 2015 nachádzal vo väzbe v [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]... rozsudok Krajského súdu v Bratislave nedoručil [REDAKOVANÉ] do [REDAKOVANÉ], v ktorom sa [REDAKOVANÉ] nachádzal v období od 12. 04. 2014 do 15. 01. 2015... rozsudok Krajského súdu v Bratislave nedoručoval ani matke sťažovateľ v 2. rade ([REDAKOVANÉ]...).

Z obsahu spisu je nesporným, že Okresný súd Bratislava V doručoval predtým písomnosti a rozsudky ako okresného súdu, tak aj krajského súdu na adresu: [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]...(prílohy č. 8, č. 9), na ktorej sa sťažovateľ v 1. rade počas väzby nezdržoval.“

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] a mal. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu a právo na prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo rovnosti účastníkov konania zaručené podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod č. k. 16 C/230/2006 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava V sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 16 C/230/2006 konal bez zbytočných prieťahov, sťažovateľom doručil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Co 298/2012-277.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.500,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. mal. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.500,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu k rukám jeho matky – zákonnej zástupkyne [REDAKOVANÉ].

5. [REDACTED] priznáva úhradu trov konania v sume 303,04 Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne – advokátky JUDr. Emílie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

6. mal. [REDACTED] [REDACTED] priznáva úhradu trov konania v sume 303,04 Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne – advokátky JUDr. Emílie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Konanie o sťažnostiach je bližšie upravené predovšetkým v § 49 až § 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že uvedené zákonné ustanovenie rozlišuje okrem iného aj osobitnú kategóriu návrhov, ktorými sú návrhy „zjavne neopodstatnené“. Týmto zákon o ústavnom súde v záujme účelnosti a procesnej ekonomie poskytuje ústavnému súdu príležitosť preskúmať v štádiu predbežného prerokovania sťažnosti (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde) možnosť jej prípadného odmietnutia na základe obsahu namietaných právoplatných rozhodnutí, charakteru namietaných opatrení alebo iných zásahov, ktorými malo dôjsť k porušeniu základných práv alebo slobôd navrhovateľa a z nich vyplývajúcich skutkových zistení, a tiež na základe argumentácie, ktorú proti nim sťažovateľ v návrhu uplatnil.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (I. ÚS 66/98, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05, I. ÚS 74/05, IV. ÚS 300/08).

Sťažovatelia v sťažnosti namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 230/2006.

K namietanému porušeniu označených práv malo dôjsť tým, že okresný súd nedoručil sťažovateľom rozsudok Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 14 Co 298/2012-277 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“), v dôsledku čoho nemohol rozsudok okresného súdu č. k. 16 C 230/2006-221 zo 7. decembra 2011 nadobudnúť právoplatnosť, avšak napriek uvedenému vyznačil okresný súd na rozsudku okresného súdu právoplatnosť a vykonateľnosť a spis sp. zn. 16 C 230/2006 nezákonne archivoval. Zároveň sťažovatelia namietajú skutočnosť, že vzhľadom na nedoručenie rozsudku krajského súdu nemohli proti tomuto rozsudku podať dovolanie. Sťažovateľ tiež namieta, že mu na okresnom súde mu nebolo umožnené nahliadnuť do spisu sp. zn. 16 C 230/2006.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

Podľa § 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07).

Vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 16 C 230/2006 sa sťažovatelia domáhali náhrady škody vo výške 29,97 € (903 Sk), teda ani nie 15 € pre každého zo sťažovateľov.

Ústavný súd s poukazom na výšku žalovanej sumy odkazuje na klasickú zásadu rímskeho práva „minima non curat praetor“, ktorej zmyslom je zabrániť tomu, aby pozornosť vrcholných štátnych orgánov bola odvádzaná od plnenia závažných úloh, k riešeniu ktorých sú predovšetkým určené. Odporovalo by zmyslu zákona a účelu ústavného súdnictva, ak by prieskum všetkých vecí, u ktorých je vylúčený riadny opravný prostriedok, bol presúvaný do konania pred ústavným súdom.

Ústavný súd zdôrazňuje, že vec sťažovateľov neposudzoval iba s prihliadnutím na výšku žalovanej sumy, ale, ako je z uvedeného zrejmé, posúdil ju aj v kontexte intenzity tvrdeného porušenia základných a iných práv sťažovateľov, avšak nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali zásah ústavného súdu.

Sťažovateľ ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podal 9. februára 2016 predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), kde namietal v podstate rovnaké skutočnosti ako v sťažnosti adresovanej ústavnému súdu. Zo spisu okresného súdu sp. zn. 16 C 230/2006, ktorý si ústavný súd v rámci prípravy na predbežné prerokovanie sťažnosti zabezpečil, ústavný súd zistil, že na základe sťažnosti sťažovateľa na prietahy v konaní bola na rozsudku okresného súdu zrušená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, uznesenie krajského súdu bolo doručené sťažovateľom a nadobudlo právoplatnosť 18. apríla 2016. Následne sťažovatelia podali 9. mája 2016 proti uzneseniu krajského súdu dovolanie. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že sťažnosť na prietahy podaná predsedovi okresného súdu splnila svoj účel.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu označených práv sťažovateľov tým, že im nebolo okresným súdom umožnené nahliadnuť do spisu sp. zn. 16 C 230/2006, ústavný súd konštatuje, že samotní sťažovatelia v sťažnosti uvádzajú, že dôvodom, pre ktorý nebolo možné do spisu nahliadnuť, bola skutočnosť, že spis sa nachádzal na Okresnom súde Bratislava I ako príloha v inom súdnom spise. Ústavný súd konštatuje, že spis okresného súdu sp. zn. 16 C 230/2006 bol pripojený k spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 14 C 135/2011, kde je navrhovateľom sťažovateľ. O tejto skutočnosti mal sťažovateľ vedomosť. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že okresný súd neodmietol predložiť spis sťažovateľom na nahliadnutie, ale informoval sťažovateľov o tom, kde sa spis nachádza a kde je možné doňho nahliadnuť. Ústavný súd je toho názoru, že v prípade, ak by sťažovatelia považovali za potrebné do spisu nahliadnuť, nič im nebránilo, aby požiadali o nahliadnutie do spisu na tom okresnom súde, na ktorom sa spis nachádzal.

Vzhľadom na to, že ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi namietaným porušením základných práv podľa čl. 46 ods.1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. dohovoru, odmietol sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Keďže sťažnosť sťažovateľov bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľov v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa s ním ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2016